

PUNCT DE VEDERE SOLICITARE BAROUL ILFOV

Situația de fapt

Un avocat a săvârșit o abatere disciplinară, consiliul baroului a decis sesizarea comisiei de disciplină cu acțiunea disciplinară. Ulterior acestui moment, avocatul în cauză solicită și i se aprobă transferul în alt barou. După transfer, baroul la care s-a transferat solicită vechiului barou (de unde s-a transferat) continuarea procedurii disciplinare cu motivarea că abaterea disciplinară a fost săvârșită la momentul la care avocatul era membru al acelui barou. Ulterior, ambele barouri (consilii și comisiile de disciplină) s-au declarat incompetente să judece cauza.

Este un veritabil conflict de competență? Dacă da, cine soluționează acest conflict de competență și care ar fi soluția?

Analizarea situației de fapt

În privința răspunderii disciplinare a avocatului, acesta va răspunde pentru nerespectarea prevederilor Legii nr. 51/1995 sau ale statutului profesiei, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale baroului sau ale uniunii, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale instituției (art. 86 alin. 1 din Legea nr. 51/1995).

Referitor la cele două componente ale procedurii răspunderii disciplinare (anchetarea abaterii/exercitarea acțiunii disciplinare și judecarea cauzei disciplinare), acestea sunt partajate între organele profesiei de avocat de la nivelul baroului (desigur pentru abaterile săvârșite de un avocat din cadrul baroului). Astfel, anchetarea abaterii și exercitarea acțiunii disciplinare sunt de competența consiliului baroului (art. 87 alin. 1 din Legea nr. 51/1995), iar comisie de disciplină judecă, în primă instanță și în complet de 3 membri, abaterile disciplinare săvârșite de avocații din acel barou (art. 88 alin. 1 din Legea nr. 51/1995). Se poate observa că deși, art. 87 alin. 1 din lege nu face nici o mențiune cu privire la abaterile săvârșite de avocații din baroul respectiv, totuși art. 88 alin. 1 din lege **prevede expres că respectiva comisie de disciplină judecă abaterile săvârșite avocații membrii ai baroului respectiv.**

Așadar, se poate afirma că există o competență teritorială, în materie disciplinară: avocatul care săvârșește o abatere disciplinară va intra în competența, în primă fază a consiliului baroului din care face parte, iar în faza a doua, dacă este cazul va ajunge în fața comisiei de disciplină din același barou (aspect prevăzut expres și art. 271 din Statut).

În privința transferului unui avocat dintr-un barou, într-un alt barou, competența este dată consiliului baroului (art. 56 alin. 2 lit. g din Legea nr. 51/1995), iar regulile procedurale privind transferul sunt detaliate în art. 55 – 57 din Statut.

În cazul în care transferul se produce în perioada în care avocatul în cauză se afla în fața comisiei de disciplină, fără ca procedura disciplinară să fi fost finalizată, se pune problema dacă această procedură va continua la noul barou sau nu, respectiv cine va sesiza organele disciplinare de la noul barou.

Pentru a răspunde la această întrebare trebuie plecat de la **art. 287 alin. 1 din Statut care prevede că dispozițiile privind procedura judecării acțiunilor disciplinare prevăzute în prezentul statut se completează în mod corespunzător cu prevederile Codului de procedură civilă**. De asemenea, învederăm faptul că, prin raportare la competențele care le au, **comisiile de disciplină sunt organe cu activitate jurisdicțională**. Comisia de disciplină, potrivit art. 285 din Statut pronunță o decizie disciplinară de aplicare a unei dintre sancțiunile prevăzute la art. 89 din Legea nr. 51/1995 sau de încetare a acțiunii disciplinare. Nici legea, nici statutul nu prevăd expres soluția de declinare către comisia de disciplină din noul barou. Pentru acest aspect, urmează a se aplica în completare NCPC, sens în care opinăm că, cu aplicarea art. 132 NCPC, prima comisie de disciplină trebuie să pronunțe o decizie de declinare către comisia de disciplină din noul barou, decizie care nu este supusă nici unei căi de atac. Această declinare se impune dacă avem în vedere faptul că, așa cum am subliniat în prezentul material, **numai instanța disciplinară a baroului din care face parte avocatul poate instrumenta un asemenea caz de răspundere disciplinară, indiferent de faptul că atunci când avocatul a săvârșit abaterea disciplinară era membru al unui alt barou**.

Dacă comisia de disciplină din noul barou, astfel sesizată (prin declinare de competență) își va declina la rândul ei competența în favoarea primei comisii de disciplină, ne vom afla în fața unui veritabil conflict negativ de competență. Soluționarea acestui conflict de competență nu își găsește reglementarea în Legea nr. 51/1995 și nici în Statutul profesiei de avocat, sens în care, prin prisma art. 287 alin. 1 din Statut se va aplica în completare dispozițiile art. 133 – 137 NCPC. Potrivit acestor texte legale, conflictul de competență urmează a fi soluționat de instanța (în cazul nostru organul cu activitate jurisdicțională) superior și comun celor două comisii de disciplină, respectiv Comisia centrală de disciplină (chiar dacă printre atribuțiile și competențele acesteia nu se menționează și soluționarea acestor posibile conflicte de competență).

Având în vedere aceste aspecte, propunem totuși, atât pentru claritatea textului legal, cât și pentru limitarea posibilității de contestare a anumitor decizii disciplinare, pe viitor modificarea atât a Legii nr. 51/1995 cât și a Statutului profesiei de avocat în sensul:

- Interzicerii aprobării transferului unui avocat dintr-un barou în alt barou atâta timp cât este angrenat într-o procedură de răspundere disciplinară
- Dacă nu poate fi acceptată o asemenea propunere, se impune legiferarea expresă a posibilității comisiei de disciplină de a-și putea declina competența către o altă comisie de disciplină (în cazul transferului unui avocat), iar corelativ se impune completarea atribuțiilor Comisiei centrale de disciplină cu soluționarea conflictelor de competență între comisiile de disciplină.

Aceste propuneri de lege ferenda pot fi utile pentru configurarea unei proceduri disciplinare clare și necontestabile, dar în lipsa acestora problema poate fi rezolvată, așa cum am arătat, prin completare cu Codul de procedură civilă, aspect permis chiar de Statutul profesiei de avocat.

Lect. univ. dr. Claudiu Constantin DINU
Av. formator INPPA